

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת וישלח

תשפ"ד

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

ביום השלישי בהיותם כואבים

בפרשת השבוע מוזכר פרשת שכס שנימולו כולם בעצת שמעון ולוי, והפסוק אומר: ויהי ביום השלישי בהיותם "כואבים", ופירשו בעלי התוספות ועוד, שהתחרטו על שעשו ברית.

לפני מספר שנים הוזמנתי לבריתות בעיר קישינוב שבמדינת מולדובה, אחד מהנימולים היה בחור בגיל 13 שהתברר שזה יום הבר מצוה שלו, הברית אצלו היתה חוויה רגשית לא נעימה בעליל עבור הבחור שהרקע המשפחתי שלו מלכתחילה היווה בעיה, אביו גוי שיכור ואמו יהודיה, בנוסף הוא היה היפראקטיבי והוציא את כל תסכוליו ואכזבותיו בעת הברית בבכי רב, לאור התנהלות הברית היינו בטוחים שהנער יתחרט על הברית ויתמרמר לאחר מכן, אבל הופתענו ובגדול, כשאחרי הברית התחיל לרקוד בעיזו ושמח מאד במצווה (בלי להכיר עליו מה עבר בזמן הברית).

והוסיף המרא דאתרא הרב פנחס זלצמן שליט"א, שמאז הוסיף הבחור על הקודש, וכל שבת החל לצעוד רגלית כשעה כל צד מביתו לבית הכנסת להתפלל עם הציבור, וכעבור שנה נכנס לישיבה ללמוד תורה. ובכן: רבונו של עולם ראה את בניך שאפילו שהמצוות לפעמים לא מגיעות בקלות – יהודי אינו בועט בהם אף פעם ואף שמח בהם.

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וישלח יעקב מלאכים לפניו. (לב ד) וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, ויש להבין מה ענין מילה לכאן, ונ"ל על פי מה שכתב בתרגום יונתן בפסוק, כי ירא אנכי אותו. ארום מסתפי אנא מיניה להוא עסק באיקרא דאבוי, וכן מבואר במדרש (ב"ר פט"ו) וירא יעקב מאד. תאמר שהוא בא עלי מכח כיבוד אב, אמנם יש להביא ראיה שלא היתה כיבוד אב של עשו בשלימות והוא מדברי בעלי התוס' (פרשת תולדות) ויצא הראשון אדמוני. כשראהו יצחק אדמוני אמר עדיין לא נבלע בו דמיו ולא רצה למולו לשמונה ימים עד שנעשה בן י"ג שנה ואז עכב עשו בעצמו ולא רצה למול, הרי לך כי ממצות מילה יש ראיה שפגם עשו במצות כיבוד אב מאחר שסירב ועיכב בעד אביו שלא ימול אותו, וזהו ביאור הרמז בפסוק וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, ששלח יעקב אבינו לעשו שלא יחשוב לבא עליו מכח כיבוד אב שלו כי אף מצוה זו לא קיים בשלימות והראיה ממצות מילה שעכב בעד אביו ולא הניח שימול אותו כדת וכדין: (ברך משה סכות)

וישלח יעקב מלאכים לפניו. כתב באוהב ישראל, וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, עיי"ש מה שכתב לדרכו ואף אנו נימא ביה מילתא לבאר מה ענין מילה לכאן, ונראה על פי המבואר בספרי הקודש שבכל הדורות הללו ששלח יעקב אבינו אל עשו הכין ופעל לדורותיו אחריו עניני הקרבנות אשר יקריבו בני ישראל בבית המקדש, וכן מבואר בזה"ק (אמור דף ק). שענין הדורון ששלח יעקב לעשו היה בבחינת השעיר המשתלח המכפר על ישראל ביום הכיפורים, ובשפתי כהן (פרשת ויצא) על הפסוק וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך. הוסיף עוד שנתן יעקב אבינו שתי מעשרות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל עיי"ש בדבריו, ומרן דודי זלה"ה בדברי יואל (בפרשת עמוד קט) האריך בזה שיעקב אבינו הכין ופעל בכאן פועל דמיוני לדורות העתידים על הקרבנות שיקריבו ביום הכיפורים לכפר על נפשותיהם, והנה כתב החתם סופר (פרשת ויקרא) לפרש הכתוב אדם כי יקריב מכס קרבן. שבה לרמז על מה שאמרו בגמרא (חגיגה ד:): שהערל אינו יכול להביא קרבנות, והסברא נוטה לכך יען המילה היא הקרבן שאדם מקריב מגופו לה' ולא יתכן שיקריב בהמה טרם שיקריב מגופו הראוי לה, והיינו אדם כי

יקריב מכם. פיי מגופו ועצמו יקריב קרבן לה' ואז מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו קרבנכם. עכ"ד, והשתא מאחר שבא יעקב אבינו לרמוז בכאן ענין הקרבנות שיכפרו על ישראל בבית המקדש, לכן רמז הכתוב מתחילה וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, להורות שטרם יקריב האדם קרבן לה' צריז שיקריב מגופו הראוי לה והיינו שיהא הוא עצמו נימול ואחר כך יוכל להביא קרבנות מן הבקר ומן הצאן: (ברך משה)

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו. (לב כה) זה מהידוע שאיש זה היה שרו של עשו הוא העומד עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידו, ובראותו לנו לכלות את שארית ישראל אז בא עלינו בתחבולה לבטל המצות הראשיות יסודי הדת והם התורה והמילה כמו שמצינו בימי פפוס שגזרו שלא יעסקו ישראל בתורה וכן בכמה דורות גזרו ביטול התורה וכן ביטול המילה כמו בימי חשמונאי ובכמה זמנים וזה שהם חושבים כי ביטול התורה והמילה יהיו סיבה לביטול כל הדת חלילה, זה שכתוב במדרש בצדיקים ובנביאים כי תואר הצדיקים הוא כנגד מצות המעשיות שהמילה ראש לכולם כמ"ש שקולה המילה כנגד כל המצות עד שהיא דוחה אפילו השבת החמורה, ותואר הנבואה הוא כנגד השכל העיון הנמשכת מלימוד התורה וזה שכתוב ויותר יעקב לבדו. רמז לגלות זה שנאמר בו (דניאל י) ואני נשארתי לבדי וגומר. ויאבק איש עמו. רמז למלחמת עשו ושר שלו עם ישראל וכאשר ראה כי לא יכול לישראל להדיחם מן העולם על כן הוא חושב תחבולות להדיחם מעל ה' בביטול התורה והמילה זה שכתוב ויגע בכף יריכו. רמז לתורה על דרך ארז"ל חמוקי יריכך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר, ורמז למילה כמו שפירש"י על פסוק שים ידך תחת ירכי. ותקע כף ירך יעקב רמז שלא יוכל לבטלם לגמרי כי אם ענין ההקעה שהם צולעים על ירכם ר"ל שאינן יכולין לעשותם בפרהסיא בזמן הרדיפות עד יעבור זעם וזה שכתוב כאן ויזרח לו השמש לרפאותו, רמז לזמן ההנחה כי יעבור זמן הרע שנמשל לחושך ענן וערפל והעברת זעם הוא ענין זריחת שמשם של ישראל ואורם שישובו לאיתנם וזהו בעצם ענין עלות השחר: (עוללות אפרים)

וירא כי לא יכול ויגע בכף ירכו. (לב כו) זה המילה. וכן גזרה מלכות הרשעה שמד שלא ימולו את בניהם: (פסיקתא זוטרתא)

ויזרח לו השמש. (לב לב) וכי לו זרחה וכו', לו לרפואתו, אבל לאחרים לאור, ובספר קול שמחה, ויזרח לו השמש. זרחה לעצמה, בזכותה לעשות טובה לאדם השלם נתמלאה אורה ושמחה, עיי"ש. והנה יובן על פי המדרש רבה, כי בא השמש, אתא שמשא, ובפרשת וישב, מי גילה לו ששמי שמש, היינו שיעקב בעצמו הוא שמש, ובזוהר והוקע אותם נגד השמש. רזא דברית קדישא עיי"ש. ובגמרא, רפואה בשמינית משום מילה שבשמינית, כי מילה היא מעולם התקון כמו רפואה שהיא תקון לחולה, כי בעצם האדם ישר ואך חס ושלום בקלקולו הוא צריך לתקון, וזה שאף אדם צריך תקון ומפני זה לא נולד מהול, כי התקונים שייכים דייקא לכח האדם בעצמו, וזה, לו לרפואתו, הוא עצמו השמש בסוד עולם התקון ברזא דברית קדישא המתייחסת בשם תקוני דרפואה, וזה עצמו השמש, ויזרח לו השמש. כי הוא עצמיות השמש וד"ל. (אמרות טהורות, ממרן הרה"ק אדמו"ר רבי שמעון שלום זצלה"ה מאמשינאו, וישלח של"ס): (ערוגות הבושם)

כי חרפה היא לנו. (לד יד) אם לא תהיו נמולים כמונו היום, למחר תבזו אותנו ותקראו אותנו בעלי מומין על שאנו מהולין: (חזקוני)

ויאמרו אליהם **לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה.** ר' נחמיה אמר היכן מצינו שנקראת ערלה חרפה מן הכא שנאמר כי חרפה היא: (בראשית רבה פ)

ופירש הנזר הקודש (על המדרש) דנראה שקאי אהא דאמרינן (נדרים פב) מאוסה הערלה שנתגנו בה הרשעים שנאמר כי כל הגוים ערלים וכו'. ומקרא זה נאמר בנביאים ומשום דליכא מדי דלא רמיזי נמי באורייתא על כן אמר היכן מצינו גם בתורה שנקרא הערלה חרפה וגנות עד שהיה ראוי לגנות בה הרשעים ועל זה אמר מן הכא שנאמר כי חרפה היא ומכל מקום התם ניחא ליה טפי לאתויי קרא דנביאים משום דהתם שמעינן גנות טפי דמהאי קרא ילפינן דכל גוים נקראו ערלים אפילו נימולים דידיהו וממילא ממה שמגנה אותם בגנות ערלה ולא גינה אותם ברשעתם סתם על כן צריך לומר שהוא כולל כל מיני הפחיתות והטעם מבואר לפי שבערלת אומות העולם שאין לו דת הוא כלול זוהמת יצר הרע אשר ממנו נמשכו כל מיני הפחיתות שבעולם: (זכר דוד)

על קושיות הרמב"ם ז"ל (מלכים פ"ט) שבני יעקב הרגו את שכם וכי רוצחין היו, והיה מתרץ החידושי הרי"מ זי"ע, שצריך לומר שלאחר שהדין שגוי ששבת חייב מיתה (כמבואר בסנהדרין נח): משום ששבת אות הוא ביני וביניכם. וגוי שנשתמש באות חייב מיתה, ועל מילה שנאמר גם כן, והיה לאות ברית ביני וביניכם. היו חייבין גם כן מיתה שבני יעקב היו אומרים אך בזאת וגוי אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר. היינו להמול לשם גירות שיהיו כמותם לישראל, אבל בני שכם שהיו מולים את עצמם לתאות חתנות ולהיות נשאים בגיותם היו מחוייבין מיתה שמשתמשים באות: (שיח שרפי קודש)

בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. (לד כב) פירוש שבני קטורה היו נימולים (סנהדרין נט): אך עור הערלה לא עור הפריעה, שלא נתנה פריעה לאברהם אבל יעקב ובניו קיימו כל התורה עד שלא ניתנה ופרעו גם כן, וזה שאמר כאשר הם נימולים. בפריעה וזה פשוט: (משך חכמה)

אך בזאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. יאמר שלא יאותו להם אם יהיו מתחלפים במנהגייהם עד שאלו יהיו נמולים ואלו ערלים, כי זה מה שילידי קטטה ביניהם תמיד, ואחר שאי אפשר לנמולים שיעשו ערלים יאות להם להמול כאשר הם נמולים: (עקידת יצחק שער כז)

וישמעו אל חמור. (לד כד) כלומר שמעו הדברים ולא ערב להם ובעל כרחם עשו הדבר שלא היו רשאים להשיב פני אדוניהם, וימולו כל זכר. גימטריא בעל כרחם: (רבינו אפרים על התורה)

ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים. ואם תאמר מה ראו לרמותם לאמר להם שימולו ולהרגם, יש לומר, שלא עשו רמאות אכן לפי שהיו מתחרטין על המילה כדכתיב, בהיותם כואבים. כלומר היו מצטערין על שמלו עצמן בני שכס ולפיכך הרגום בני יעקב, והיינו דכתיב, ויבאו על העיר בטח. שעשו עמהם תנאי לבלתי לעבוד עבודה זרה ולהיות נמולים, וביום השני חזרו לסורם: (בעלי התוספות)

ויבואו על העיר בטח. יתכן לפרש בטח. שהיו בטוחים שלא יבקשו הכנעני והפריזי לעשות נקמה בעבורם, כי יאמרו מאחר שנכנסו בדת הנמולים אינם משלנו ויתאשו מהם: (כלי יקר)

ויהרגו. כשקמו בני יעקב והרגו בשכס וכפרו בברית אשר כרתו עם לבן שהיה אחד משרי הקליפות החיצונים, עלה סמא"ל לפני ב"ד עליון וביקש דין על בני יעקב שהרגו אנשי שכס על לא חמס בכפיהם, השיבו הב"ד מי שמך לאיש להיות תובע על אנשים הנימולים אלו שנהרגו כולם הם נימולים ואין לך טענה לתבוע אלא על ערלים שהם מסטרא דילך ואלו בעטו בך ויצא מלפני ב"ד אבל וחפוי ראש: (גלי רזיא לר"א מגרמייזא)

ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים וגו' ויבואו על העיר בטח ויהרגו וגו'. נראה לי על פי הילקוט ראובני... שהיה השר שלהם מקטרג, והשיבו לו מה לך, והלא אינם שלך שנימולו ברצונם ונתנו עצמן תחת יד ה'. ובהקדים מה שכתוב היערות דבש (חלק א דף לד). דבזה שהיו כואבים ביום השלישי, נתברר להשבתים שלכם של אנשי שכס לא נכון עם ה' ומלא תרמית, עיין שם דבריו כי נעמו. ועל פי זה מבואר כי אם לא היו נימולים, היה פחד מקטרוג השר, וכאשר המה נימולים, הרי יש פחד מפני השם יתברך, והנה ביום השלישי בהיותם כואבים נשארו קרח מכאן ומכאן, כי לנגד השר יש טענה כנ"ל, ובדידיה אין להלוך אחר המחשבה, כי אינו יודע מחשבות והרי אין לו עמהם דבר, והשם יתברך החוקר לב הרי ידע כי לא נאמנו בבריתו, ואין פחד ומגור כלל, והיינו שבאו בטח, והבן: (ישמח משה)

בני יעקב באו על החללים. (לד כז) עשו בני יעקב במרמה והחלישו מתחלה טומאת שכס ואנשי עירו במה שמסרו להם המילה, ואז לא היה להם לירא כל כך והניחום ג' ימים שזהו על הרוב המשך ימי כוחות הנ"ל כמו שלשת ימי אפילה שבמצרים כידוע על אופן הנ"ל חושך ממש, לכן ביום השלישי בהיותם כואבים שנחלש הטומאה היטב אז עשו את שלהם והמשיכו מהם כל הניצוצות הקדושים, וזהו בני יעקב באו על החללים. שנתחללו מקדושתם ובחייהם מתו, ועל זה היה לאל ידם להרוג אותם והוא נכון: (חתם סופר דרושים ואגדות)

ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה. (לה כח) תמצא כי שבעה ימים וליל שמיני יעלו ק"פ שעות, נגד שנותיו של יצחק אבינו עליו השלום שהוא היה ראש לנימולים לח', והנימול לח' ניצול מפחד יצחק שהוא מדת הדין הקשה והבן: (רבינו אפרים על התורה, רוקח)

איתא בגמרא (שבת קל). עיר אחת בארץ ישראל שהיו עושין כרבי אליעזר והיו מתים בזמן ולא עוד אלא שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל על המילה ועל אותה העיר לא גזרו, והוא מדה כנגד מדה על שהיו מדקדקין לעשות כלי מילה אפילו בשבת כדי לקיים מצות מילה בזמנה גם הם מתו בזמן ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר, יצחק היה הראשון שנימול לשמונה בזמנו מת בזמנו, אברהם שנימול שלא בזמנו מת ה' שנים קודם זמנו, כדאמרין (פ"ק דבי"ב וק"ל): (מהרש"א חידושי אגדות)

<u>ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה</u>	
הרה"ק ר' שלמה זלמן מויעליפאלי זי"ע	יום ראשון י"ג כסלו
הרה"ק ר' ישראל ממודזיץ (דברי ישראל) זי"ע	
הרה"ק ר' ישראל מטשורקוב (ישמח ישראל) זי"ע	
הרה"ק ר' מנחם נחום משטיפינעשט זי"ע	יום שני י"ד כסלו
הגאון ר' שמחה בונם סופר (שבט סופר) זצ"ל	יום שלישי ט"ו כסלו
הרה"ק ר' מנחם מאמשינוב זי"ע	יום רביעי ט"ז כסלו
הרה"ק ר' שאול ידידיה אלעזר טויב (אמרי שאול) ממודזיץ זי"ע	
הרב יוסף יוזל הורביץ (הסבא מנובהרדוק) זצ"ל	יום חמישי י"ז כסלו
הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזבוז זי"ע	יום שישי י"ח כסלו
הרה"ק ר' לוי יצחק הורוויץ (האדמו"ר מבוסטון) זי"ע	
הרה"ק ר' דוב בער (המגייד ממעזריטש) זי"ע	שבת קודש י"ט כסלו

עובדות וסיפורי צדיקים בעניני הברית ליומא דהילולא של הצדיקים בשבוע זה

המוהל יתבונן מי השותף שלו: פעם אחת נתכבד רבינו ישראל ממודזיץ בסנדקאות, ראה את המוהל שהוא מלא גאות וישות אמר לו הלא תדע כי גם הקדוש ברוך הוא הוא מוהל כמו שנאמר (דברים ל) ומל ה' אלקיך את לבבך וגו'. וראוי לך להתבונן מי הוא השותף שלך ומה הוא דורש ממך, אשכן ואת דכא כתיב: (דברי ישראל ליקוטים)

להזמין אושפיזין בברית: בדורש טוב מובא בשם הרבי רבי ברוך ממעזיבזו זיע"א שאמר שהאבות הקדושים באים לברית, ומטעם זה מרן אדמו"ר מבוהוש זיע"א נהג לזמר עולו אושפיזין גם בברית כיון שבאים האבות הקדושים: (מנהגי קודש רוז"ין)

ביטל הגזירות בזכות המילה: פעם אחת ביום ב' דראש השנה הרגיש הר"ר ברוך ממעזיבזו זיע"א איזה גזר דין בעולם והיה אז ברית מילה גם כן, ואחר הברית מילה היה צריך לילך לתקיעות ולא רצה לילך וישתוממו כל העם, אחר כך אמר איתא בגמרא (שבת קלב) מנין אפילו במקום בהרת יקוץ וימול שנאמר (ויקרא יב ג) המול ימול מכל מקום, היינו אפילו יש גזר דין בחינת בהרת ח"ו אמנם על ידי מצות ברית מילה יקוץ הבהרת שבכל העולם ואחר כך תקעו התקיעות: (בוצינא דנהורא)

הרבי סנדק ואמר עליו שיהיה חכם הדור: שמעתי אשר אא"ז הרבי ר' ברוך ממעזיבזו ז"ל נכד הבעש"ט הק' היה סנדק בברית מילה של הרה"ק ר' דוד מטאלנא בן המגיד מטשערנאביל ואמר עליו לכשיגדל יהיה חכם הדור וכן היה: (שרשרת הזהב)

חשיבות השלישי למילה: המגיד ממעזריטש ביום פטירתו פירש את הפסוק (בהושע ו), יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו, יחינו מיומים הם שני הימים הראשונים של העברת הערלה וכניסה לבריתו של אברהם אבינו עליו השלום שזהו בדמיון חיי בדמיון חיי פעמים, ביום השלישי שלישי למילה יקימנו ונחיה לפניו: (אוצר סיפורי חב"ד)

הבעש"ט והמגיד ממעזריטש מוהל וסנדק בברית הרה"ק מברדיטשוב: אביו של הרב הצדיק בעל קדושת לוי היה תלמיד חכם, והיה דר בכפר והיה חשוכי בנים, והיה דרכו אשר היה עומד אצלו תמיד כלי עם יי"ש וגם מיני מזונות וכל איש שבא לביתו כיבדו ונתן לו יי"ש וגם מידי דמיון וסעד לבו, וזכה על ידי זה שנתגלה לו אליהו הנביא ובישרו שיפקד בשנה זו עם בן שיהיה אור עולם, וכן היה אשר שנה זו נולד אצלו בן הנ"ל הוא הבערדיטשעווער רב, והודיעו להבעש"ט מן השמים אשר בכפר הזה נולד ילד קדוש כזה אור עולם וביום זה יהיה הברית מילה, ויקרא הבעל שם טוב להרב המגיד רבי ר' בער ממעזריטש שהיה תלמידו זיע"א, ויספר לו איך שהודיעו לו מן השמים שיהיה מחר ברית מילה בכפר הזה אצל ילד קדוש כזה על כן רצוני לנסוע על הברית מילה ורצוני שניסע שנינו, ויאמר הרב המגיד ממעזריטש כן אעשה כאשר דברת, ויסעו שניהם יחדיו ויבואו שניהם יחדיו בלילה שקודם הברית מילה להכפר לאיש הנ"ל והתחפשו לסוחרים וכיבדו ביי"ש ומידי דמיון והאכילם והשקם כדרכו, אחר כך עמדו ורצו לנסוע משם באמרם שיש להם יומא דשוקא ביום מחר, ויען האיש ויאמר הנה בביתי יהיה ביום מחר ברית מילה היתכן שתעזבו את ביתי והם מיאנו לשמוע, ויען האיש ויאמר הנה אני אתן לכם כמה שדעתכם להרוויח על היומא דשוקא ותמלאו נא את בקשתי להיות אצלי על הברית, ויאמרו לו הנה נמלא בקשתך באופן שתעשה רצוננו, וישאל אותם האיש מה בקשתכם ויענו ויאמרו רצוננו אשר אחד משנינו יהיה סנדק והשני יהיה מוהל, ויען האיש ויאמר זאת לא אוכל למלאת רצונכם כי כבר חלקתי את הכיבודים להרב מהעיר ושאר נכבדי העיר, וכשמעם כן רצו לנסוע משם, עד שנתרצה להם והבטיח להם ליתן להם הכיבודים ואת הרב וגם שאר האנשים יפייס אותם, וכן היה אחד היה סנדק והשני מוהל, והאנשים הנזמנים להברית מילה נהנו מאוד מהצדיקים הנ"ל הקדושים כי הקדושה עשתה רושם, ובנסעם משם בירכו את הבעל ברית עם הילד, והבעש"ט ז"ל אמר להרב המגיד ממעזריטש הנה אנכי הולך לעולמי ואתה תשאר אחרי, על כן כאשר הילד הזה יגדל ויצטרך לטובתך תזכור אשר אנחנו היינו אצלו על הברית ותעשה עמו אות לטובה: (גדולת רבינו ישראל בעל שם טוב)

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814
ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות